

Elke ochtend opstaan in een land als België lijkt wel op een het werkelijkheid worden van een stresserende nachtmerrie. Waar je ook komt, je moet je geldbeugel in bescherming nemen, want achter elke hoek loert de fiscus en graait de grijpgrage hand van de armlastige overheid. We betalen allemaal handenvol belastingen om de inefficiëntie van een gescleroseerd overheidsapparaat te spekken en de diepe putten te vullen die ons worden opgedrongen door het establishment.

Denk maar aan het jaarlijks prijskaartje van inmiddels 16 miljard euro voor transfers naar Wallonië om België aan de baxter te laten hangen terwijl het al lang hersendood is en men koste wat het kost – en dat mogen we gerust letterlijk nemen - de historische vergissing van 1830 in stand wil houden. Dat betekent dat elke burger van dit onzalige vaderland elk jaar willens nillens meer dan 2000 euro afdokt aan het rijk van Di Rupo en co. Omdat Vlaanderen nog steeds het OCMW van de hele wereld blijkt te zijn, betaalt elk Vlaams gezin jaarlijks nog eens zo'n 1500 euro voor de kostprijs van de immigratie en een nefast immigratiebeleid waarvan de grenzen reeds lang bereikt zijn. Je hoeft echt geen genie te zijn om vast te stellen dat een bepaalde bevolkingsgroep die nooit gewerkt heeft of heeft bijgedragen aan ons sociale zekerheidssysteem zo maar geld krijgt toegestopt, terwijl vele alleenstaande ouders, Vlamingen die weinig geluk hebben gehad of gepensioneerd net niet moeten creperen om rond te komen. Het sociale vangnet waarvoor we zagezegd hoog aangeschreven staan, lijkt maar al te vaak op een sociale hangmat.

En ook het koningshuis van de Saksen Coburgers kan onder deze categorie benoemd worden, want we betalen jaarlijks 54 mio euro voor deze dynastie die de Vlamingen liever met de nek aankijkt en doof blijft voor elke kritiek. Veel Vlamingen vinden dan ook dat – als het koningshuis toch nog niet afgeschaft zou worden – zelfs en ook hier het principe 'loon naar werken' moet gelden.

Ook het geld dat we jaarlijks aan justitie geven blijkt onvoldoende te zijn. Gevangenen barsten uit de voegen en de populatie blijft maar stijgen. Buiten het feit dat bijna de helft van de gevangenen van vreemde origine is, betalen we nog onvoldoende om de capaciteit op te vangen, want criminelen die minder dan 3 jaar krijgen voor allerhande feiten hoeven niet te gaan zitten. Elke crimineel in de gevangenis kost ons meer dan 100 euro per dag. Aan het tempo waarmee de ontsnappingen, vervroegde vrijlatingen en andere blunders bekend geraken, zou je haast denken dat de gevangenen leeglopen.

En dan hebben we het nog niet gehad over de EU die met ons belastinggeld Robin Hood tracht te spelen om Griekenland, Spanje en nog andere landen geld toe te stoppen. Een EU waarvoor we betalen om maandelijks alle parlementsleden, hun legers medewerkers en hun dossiers te laten pendelen tussen Brussel en Straatsburg. Een EU die ons monetair beleid bepaalt zonder dat wij als belastingbetalers ook maar iets in de pap te brokken hebben. De rekeningen van de Europese Commissie worden jaar na jaar pertinent afgekeurd door de Europese Rekenkamer omdat er MILJARDEN euro's onrechtmatig worden uitgegeven. Er wordt door de Europese Unie op een periode van enkele jaren honderden miljoenen euro's uitgetrokken voor ontwikkelingshulp naar China, een land dat volledig in opmars is en duizenden jobs van ons heeft afgepakt. In tijden van economische crisis zou je toch denken dat ons geld niet twee, maar wel 5 keer wordt omgedraaid alvorens het wordt uitgegeven aan nutteloze subsidiëringen. Wij als gewone Vlamingen betalen voor een Europees beleid dat wij nooit in die mate hebben gewild.

We hebben heel wat te verduren. Met het zuurverdiende spaargeld dat we dan uiteindelijk overhouden, waarop men voortaan ook al belasting wil heffen, wordt dan gejongleerd door ex-ministers die denken een bank te kunnen besturen. Deze stelende eksters strijken jarenlang toplonen op om vervolgens de benen te nemen als alles in vuur en vlam staat en de kleine, argeloze spaarder flink in de kou te laten staan. Om ervoor te zorgen dat ons spaargeld niet verloren gaat, moeten wij als belastingbetaler nog jarenlang opdraaien voor het verlies waarmee zij ons hebben opgezadeld. Allemaal omdat zij niet als goede huisvaders met ons geld hebben gespeeld. En dat in ruil voor een intrestvoet die ocharme de inflatie nog niet dekt.

Niet alleen de personenbelasting is hoog, ook ondernemingen die in Vlaanderen de motor van onze economie en welvaart willen zijn, worden in plaats dat zij zuurstof krijgen, verstikt met de hoogste vennootschapsbelasting in vergelijking met onze buurlanden. Allerhande pestbelastingen dragen bij tot een steeds dalende concurrentiekracht, het feit dat het verschaffen van werkgelegenheid onbetaalbaar is geworden en dat subtiele kapitaalsvlucht naar andere landen meer en meer een feit wordt. De notionele intrestaftrek die ondernemingen met eigen kapitaal naar hier moet halen en werkgelegenheid zou moeten creëren, worden door de socialisten bestempeld als pure profitaat. Volge wie nog volgen kan.

Ronald Reagan had gelijk toen hij stelde dat: "Government is like a baby. An alimentary canal with a big appetite at one end and no sense of responsibility at the other". Dat is exact waarvoor we dagelijks gaan werken : Een overheid met een grote eetlust die geen verantwoordelijkheid kent – laat staan: opneemt - als het er echt op aan komt.

Want, Bob: Wat krijgen we daarvoor in ruil?